

किक्क (onomatop.), किक्कति und ँते Dhātup. 21, 1 (सव्यक्ते शब्दे). schluchzen, singultire: किक्कति, कसति, काडूयति Pat. in MAHĀBH. lith. Ausg. 1, 29, a. किक्कत् Varāh. Brh. S. 51, 32. किक्कत् Suçr. 2, 495, 11. किक्कमान 12. किक्कते KĀRAKA 8, 15. किक्कित n. singultus Pat. in MAHĀBH. lith. Ausg. 2, 313, a.

— caus. किक्कयति Schluchzen bewirken Suçr. 2, 494, 20. — med. ँते v. l. für किक्क (किसायाम्) Dhātup. 33, 12.

किक्कल (?) der Rock der buddhistischen Religiösen HIOUEN-TSANG 1, 33.

किक्का (von किक्क) f. AK. 3, 8, 2, 8. Schluchzer, singultus H. 468. WISE 324. KĀRAKA 8, 15. Suçr. 1, 120, 20. 121, 9. 173, 7. 2, 494, 6. fgg. (14 Ableitung von किम्). Verz. d. B. H. No. 955. 965. fgg. 972. 975. 996. Verz. d. Oxf. H. 312, b, 29. fgg. 316, a, 6 v. u. 357, a, No. 849. fg. HARIV. 13844. R. GOBR. 2, 65, 46. 8, 28, 26. VET. in LA. (III) 13, 19. मक्का KĀRAKA 8, 15. Suçr. 2, 495, 10. Sehr häufig किक्का und किक्का, bei VĀGBH. auch किक्का geschrieben.

किक्किका f. dass.: युक्रानामपि सर्वेषां किक्किका प्रोच्यते इव: MBh. 12, 12063. das Röcheln Schol. zu KĀTJ. Çr. 1194, 3.

किक्किन् adj. mit dem Schluchzer behaftet Suçr. 2, 495, 12. 496, 21.

किङ् interj. किङ्कर einen gurrenden Laut ausstossen (wie die Kuh gegen das Kalb): किङ्कपोत् RV. 1, 164, 29. किङ्कवर्ती 27. Im Ritual vom Ausstossen von किङ् und ähnlichen wiedernden Lauten AV. 9, 6, 45. ÇAT. Br. 1, 4, 2, 1. 2. 4, 2, 9, 11. कि चकार 2, 2, 4, 12 (wohl किङ् zu lesen; vgl. किङ्कु: KHĀND. UP. 1, 12, 4). किङ्कत्य 9, 1, 3, 34. 14, 9, 2, 9. TS. 2, 5, 3, 1. किङ् इति किङ्कत्य ĀCV. Çr. 1, 2, 3. 5. partic. किङ्कत VS. 22, 7. PAÑĀV. Br. 12, 10, 18. अभिकिङ्कर angurren, zuwiehern KAUC. 62. ज्ञाते पुत्रं पशवे ऽभिकिङ्कुर्वसि PAÑĀV. Br. 12, 10, 18. KĀTJ. 27, 9. KAUSH. UP. 2, 11.

किङ्कर्त्तृ nom. ag. der den Laut किङ् ausstößt TS. 3, 3, 2, 1.

किङ्कार् m. 1) der Laut किङ् VS. 22, 7. AIT. Br. 3, 1. 28. ÇAT. Br. 2, 2, 4, 12. 4, 4, 2. ÇĀÑKH. Br. 11, 1. KĀTJ. Çr. 9, 4, 5. LĀTJ. 1, 12, 19. KHĀND. UP. 2, 2, 1. KAUSH. UP. 2, 11. ऊरे इति किङ्कार्: LĀTJ. 7, 11, 7. — 2) Tiger ÇARDĪRTHAK. bei WILSON. — Vgl. किं.

किङ्ग m. pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 58, 52. — HARIV. 8443 fehlerhaft für किङ्कु.

किङ्गलाची f. N. pr. einer Jakshiṇī TĪRAN. 46.

किङ्गु m. n. TRIK. 3, 5, 9. 1) m. Ferula asa foetida HARIV. 12080. BRĀG. P. 4, 6, 17. HIOUEN-TSANG 2, 187. ०रस H. an. 5, 45. MED. s. 68. — 2) n. das aus den Wurzeln der Ferula asa foetida gewonnene Harz, Teufelsdreck. In der Medicin und als Gewürz (vgl. सूपाङ्ग) viel gebraucht; kommt aus Persien. AK. 2, 9, 40. TRIK. 2, 9, 11. 3, 3, 332. H. 422. HALĪ. 2, 462. UÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 37 (m.). RIĀAN. 6, 75. BHĀVAPR. 5. ०द्रव्येषु MBh. 13, 4363. HARIV. 8443 (mit der neueren Ausg. zu lesen ०किङ्गार्द्रकं). Suçr. 1, 139, 4. 140, 13. 145, 8. ०लाते निर्यासि 12. 217, 3. 19. 314, 16. 376, 7. 2, 275, 12. 371, 2. 535, 16. VARĀH. BRH. S. 77, 7. — Vgl. नाडी०.

किङ्गुक m. = किङ्कु 1) MBh. 3, 11574.

किङ्गुनाडिका f. = नाडीकिङ्कु RIĀAN. im ÇKDr.

किङ्गुनिर्यास m. 1) Asa foetida H. an. 5, 45. MED. s. 68. — 2) Asadi-

rahta indica Juss. (निम्ब) AK. 2, 4, 2, 42. H. an. MED. HĀ. 269 (किङ्गु gedr.). RATNAM. 31.

किङ्गुपत्र 1) m. Terminalia Catappa (इडुदी) RIĀAN. 8, 45. — 2) f. ई = किङ्गुपर्णी RIĀAN. 6, 72; vgl. auch AK. 2, 9, 40.

किङ्गुपर्णी f. eine best. Pflanze, vulgo वंशपत्नी (नाडीकिङ्कु, शिवाटिका) RATNAM. 218.

किङ्गुल 1) m. n. Mennig oder Zinnober TRIK. 2, 9, 35. H. 1061. MED. 1. 146. HĀ. 155. HALĪ. 2, 466. RATNAM. 289. RIĀAN. 13, 58. VARĀH. BRH. S. 77, 30. पार्दकिङ्गुले Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761. KĀLĀKAKRA 5, 201. — 2) f. म्रान. pr. a) der Familiengottheit der Dadhiparṇa Verz. d. Oxf. H. 19, b, 1. — b) einer Gegend ÇKDr. nach dem TANTRĀKĀPĀMANI. — 3) f. ई Solanum Melongena AK. 2, 4, 4, 2. MED. = वृक्ती BHĀVAPR. im ÇKDr. — Vgl. कैङ्गुल.

किङ्गुलक 1) = किङ्गुल 1) MBh. 3, 11617. 16279. VARĀH. BRH. S. 54, 410, v. l. — 2) f. ०लिका Solanum Jacquinii ÇABDĀ. im ÇKDr. — Vgl. नुद्रकिङ्गुलिका.

किङ्गुलाना f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 149, a, 28.

किङ्गुलि m. = किङ्गुल 1) GAṬĀDH. im ÇKDr.

किङ्गुलु m. AK. 3, 6, 2, 20. dass. H. 1061, Schol. ०क dass. VARĀH. BRH. S. 54, 410.

किङ्गुशिराटिका f. angeblich = वंशपत्नी ÇKDr. und WILSON nach RATNAM. Unsere Hdschr. 218 liest richtig शिवाटिका, welches auch gemeint ist, da किङ्गु mit dem vorangehenden नाडी zu verbinden ist.

किङ्गुल m. eine best. Pflanze PAÑĀV. 1, 7, 24 (v. l. किङ्गुल). n. eine best. Wurzel (मधुमूल) ÇABDĀ. im ÇKDr.

किङ्गुल m. = किङ्गुल ÇABDĀ. im ÇKDr.

किङ्गुल m. Barringtonia acutangula H. 1145. RIĀAN. 8, 154. PAÑĀV. 1, 7, 24, v. l. — Vgl. इङ्गुल.

किङ्गुली m. Fusskette eines Elefanten TRIK. 2, 8, 40. H. 1229. HALĪ. 2, 68.

किङ्गु कैटति v. l. für किङ् (आक्रोशे) Dhātup. 9, 30.

किङ्गु s. कीङ्गु.

किङ्गुम्ब 1) m. N. pr. eines von Bhīmasena erschlagenen Rākshasa MBh. 1, 2253. ०वध 5927. fgg. ०ञ्जित् Bein. Bhīmasena's TRIK. 2, 8, 15. ०निघ्नन् desgl. H. 708. ०भिद् desgl. BHŪRIPRAJOGA im ÇKDr. — 2) f. म्रान. N. pr. der Schwester Hiḍimba's, mit der Bhīmasena den Ghatotkaka zeugte, MBh. 1, 380. 2255. 2452. 5940. fgg. 3, 554. fgg. KĀM. NĪTIS. 17, 57. BRĀG. P. 9, 22, 30. ०पति m. Bez. Hanuman's ÇABDĀ. im ÇKDr. ०रमण desgl. TRIK. 2, 8, 7. — Vgl. कैङ्गुम्ब fg.

किपड्, किपडते Dhātup. 8, 15 (गत्यनादयो:).

— परि in der Stelle पर्यकिपडत (so ed. Calc.) शुक्ला: काकमण्डल्य: DAÇAK. 151, 6. the dry crow's nests were deserted WILSON.

किपडक und रत० m. als Bedeutungen von नाडीतरंग H. an. 5, 10. MED. g. 58.

किपडन n. = यान, क्रीडा und रत H. an. 3, 438. = भ्रमण und रत MED. n. 159. = लेखन VIÇVA im ÇKDr.

किपडक m. Astrolog HĀ. 289.

किपडर m. = किपडीर ÇABDĀ. im ÇKDr. — Vgl. डिपडर.

किपडी f. ein N. der Durgā TRIK. 1, 1, 51. ०प्रियतम Bez. Çiva's ÇAB-